

CSORBA ÉVA

ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK

~versek~

2017-2023

- I. NAGY VOLT A NYÁR**
- II. JESZENYIN: NEM PANASZOLOM... (műfordítás)**
- III. ELVIRA NÉNI**
- IV. ANGYALOK HAVA**
- V. SZÉTPERGŐ GYÖNGYKOSZORÚ**
- VI. HA ÉLSZ**

CSORBA ÉVA: ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

I. NAGY VOLT A NYÁR

Parafrázis egy Rilke-versre

Itt az idő, Uram.

Nagy volt a nyár.

Pilláidat bocsásd le kegyesen,

hogy rabjaid, a vak, forró szelek
hadd térjenek magukba vissza már.

Viharaid, e bőszyt, hű ebek
szétharsonázták bőséged hevét
és sistergett hőséged ostora
a szűkölő táj félelme felett.

Az Élet-Anya lélek-otthona
már hazavárja öltött színeid.
**A fák fellebbentik fátylas mezük,
meg-megvillan csontvázuk ó
kora.**

És előbújik hosszú árnykezük.
Már nem lapulnak fény-káprázatodban.
Utánad nyúlnak görcsös ujjaik,
hisz ők – Te vagy; légy irgalmas velük.

És összeérnek végre útjaik
a vándoroknak fáradt fák alatt.
Hűlő emléked – párás pirkadat –
borzongva tölti lelkük kútjait.

Betelt hát az idő.

Nagy volt nyarad,
mindenség-súlyú örök pillanat volt.
Engedd most, hogy egy hűvös alkonyon
feledjük kissé hő hatalmadat.

Mert lásd, Uram: vad volt a nyár nagyon.
Pihenj meg hát Te is.

Szolgáidat
jutalmazd meg és ereszd szabadon,

s a hamvasodó, szelíd őszi kertben
járkálj velünk,
mint az első napon.

CSORBA ÉVA: ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

II. NEM PANASZOLOM, HÍVOM, SIRATOM
(SZERGEJ JESZENYIN VERSÉNEK MÚFORDÍTÁSA)

Nem panaszolom, hívom, siratom -
Foszlik a múlt, fehér füst almaágon.
Hervadása aranyával bevon
És elbúcsúzik hűtlen ifjúságom.

Te sem fogsz már, én dérütött szívem,
Soha többé oly bolondul dobogni,
S e nyírfa-szóttos ország földje sem
Csábít immár mezítláb csavarogni.

Ritkábban rezdül ajkam szódra, gyéren
Lobbantod lángját, kóbor szellemem.
Ó, én elherdált édes üdeségem,
Szívem zöldárja, féktelen szemem!

És vágyaim is egyre fukarabbak.
Csak álmodtalak volna, életem:
Rózsaszín vágóját táltoslovamnak
Koratavaszi, régvolt reggelen?

Minden múlandó s mind, ki él e földön.
Juharlomb csorgatja mézét a csendbe...
Ó, áldassék, áldassék mindörökkön

a virágzás
és elmúlás
kegyelme.

CSORBA ÉVA: ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

III. ELVIRA NÉNI

Elvira néni ül a karosszékén
a fallal szembe.
Virágos nénike a szobavécén,
szembe kék kórházi csempe,
a csempe kis, homályos ablak
egy virághabos néhai kertre,
hol tündérek táncolnak Elvirával
és szírom hull reggel és este,

fehérre havazta a szirmok esője
a reggelt és az estét,
Elvira haját és testét,

és fájdalma nézi őt túlról,
mint csapzott macska a havasesőből
az indázó élet-erecskét,
ahogy fut a maszatos üvegen végig
s beléhal a porba,

belefullad a molylepkék szárnyából hullongó
csillámos
ősanya-

porba

CSORBA ÉVA: ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

IV. ANGYALOK HAVA

1.

Vak angyalok arcán a zúz marása,
hulló szemük pihéz alvadt eget.
Vér hamvad a fagy szisszenő szavára.
Szűz hóban
foszló szellem
lépeget.

A fáradt angyalok

2.

szótlanul kalapálnak
(kezükben vasszegek)
újrátákolják ami szétesett
félszeg fiókot
szúvas székeket
visszaszíneznek vakult képeket
s elárvult fészkeknek ágot találnak

s míg összerónak ágyat s ál-eget
és odút is a süket nagymamának
(legalább *lásson* madáréneket)
s még koporsót is (ha már vége lett)
elalhasson a test és benn a bánat
ne zavarják a verdeső nagy szárnyak

s megpihenjenek ők is (szegről-) végre
a szétfáradt
egybetört

vétlenek

CSORBA ÉVA: ÓSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

V. SZÉTPERGŐ GYÖNGYKOSZORÚ
(HAIKU-MORZSÁK)

Örökmécsed, Tudat, kilobbanok.
Barlangszötét.
Születő
alkonyat

Egy villanás.
Valami felvillant.

De nem is valami –
a Minden volt az

Valahogy így lett.
Így lesz.
Valahogy

Miért alszunk, ha ébren is lehetnénk –
így szól a Hang.

Tényleg (giling)
miért (galang) –
felel az álmos
álmatlan
öreg
harang

Nem ismerlek.
Te sem ismeresz.

Talán mert
nem is
vagyunk

Ha lennénk,
egybe-lennénk
sülve-főve:

kerek
kicsiny
illatos

zsemleség

Virág kacag: hi-hi
Lepke kacag: he-he
Bagoly kacag: hu-hu

Hallgat az ég.

Hallgatja, hogyan nőnek
a jegenyék.

CSORBA ÉVA: ÓSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

VI. HA ÉLSZ

Ha élsz, **légy hattyú-lélek, ahogyan a vízből légbe lebben.**

Ha vágsz, vágj pontosan,
mint a fűél, szándéknál sebesebben.

Lendülj, véletlen illat, át a kerten,
mint szellőfúttá, fehér tollpehely.
Ha vagy, ne légy, csak vétlen pillanat:
múló dallam a hulldogáló csendben,
s mint kisrigó a langyos, puha hóban –
csak magadban,
csak alig hallhatóan

a rejtőzködő

létnek

énekelj

